

Medlemmer skulle være ulønnede i Stedet for som af Landstinget vedtaget at have 500 Kr. om Aaret, og at Honoraret af 1,000 Kr. til hver af Revisorerne ned-sættes til 600 Kr. Det kan jo være en Smagssag, om Posten som Medlem af Til-synsraadet skal være lønnet, eller det skal være en Ærespost, og det kan ogsaa være en Smagssag, hvorvidt man kan sige, at 1,000 Kr. eller 600 Kr. ere et passende Honorar for en Revisor ved en Institution som Hypotekbanken. Der er dog neppe Tvivl om, at Pengene spille ingen Rolle for Ban-ken. Saa meget tror jeg, den kan tjene, at det vil være uden Betydning for den, om den skal udbetale disse Lønninger eller ikke.

Det forekommer mig, at dette er Ba-gateller, for hvis Skyld man ikke bør op-holde Sagen og sende Lovforslaget tilbage til det andet Ting. Jeg vil derfor fra-raade det høje Ting at stemme for Min-dretallets Ændringsforslag under Nr. 1 og 2 og tilraade det høje Ting at stemme for Lovforslagets uforandrede Vedtagelse, som Udvalgets Flertal indstiller.

N. C. Christensen: Som Medforslags-stiller til Ændringsforslagene til §§ 11 og 13 skal jeg anbefale at stemme for disse Ændringsforslag. Den ærede Ordfører omtalte, at der foruden den Ændring, hvorved Landstinget i § 11 har indsat en Bestemmelse om et Tilsynsraad, er fore-taget adskillige andre Ændringer. Den ærede Ordfører sagde, at de vare væsent-lik redaktionelle og af mindre Betydning, og det er rigtigt, men der er dog iblandt dem en Del, som jeg i alt Fald ikke be-tragter som en Fordel, idet de, i alt Fald for en Del, gøre Loven mindre klar, mindre forstaaelig end i den Form, hvori vi vedtog den. Jeg har imidlertid ikke stillet Ændringsforslag i saa Henseende, da ogsaa jeg betragter det som værende af mindre Betydning. Derimod anser jeg det for at være af ret stor Betydning, om Tilsynsraadet lønnes eller ej. Den ærede Ordfører betegnede det som en Smagssag, men det er ikke alene en Smagssag, det har ogsaa principiel Betydning. Jeg er, som ærede Medlemmer ville vide fra de tidligere Forhandlinger om dette Lovfor-slag her i Tinget, ingenlunde Modstander af, at der udnævnes et Tilsynsraad netop paa den Maade, som det foreslaas her, saa at det bliver Folketinget og Landstinget, der vælger hver to af Tilsynsraadets Med-lemmer og Ministeren det ene af dem. Jeg anser det for at være den heldigste

Maade, hvorpaa Tilsynsraadet kan vælges, naar vi skulle have et saadant, og jeg er ikke nogen Modstander af det. Det kan godt være rigtigt, at man fører et Tilsyn direkte fra Tingenes Side med denne In-stitution. Men jeg mener, det er uheldigt at lønne dette Tilsyn, og navnlig da at lønne det med saa store Beløb, som her er Tale om. Vel ere Lønningerne ikke saa store, at det vil kunne komme til at spille nogen Rolle for Banken, hvis For-tjeneste, som den ærede Ordfører bemær-kede, vil blive saa stor, at disse Lønninger ikke ville faa nogen væsentlig Betydning. Men det er heller ikke af Hensyn til det rent pekuniære, at jeg er en Modstander af, at man lønner Tilsynsraadet, som det er foreslaaet af Landstinget. Tilsynsraa-dets Medlemmer foreslaas lønnet med 500 Kr., medens Formanden yderligere skal have 500 Kr., saa at hans Løn bliver 1,000 Kr. Det bliver altsaa i alt 3,000 Kr. til Tilsynsraadet. Man kan nok sige, det er ikke noget stort Beløb, og det er heller ikke det, jeg indvender noget imod. Lige saa heldigt som jeg finder det, at Rigsdagen faar Adgang til at føre en virk-som Kontrol med Institutioner af den Beskaffenhed, der her er Tale om, Institu-tioner, der have til Opgave at regulere vort Pengemarked og altsaa kunne komme til ved mange Lejligheder at spille en ret betydelig Rolle, lige saa uheldigt finder jeg det, at man lønner Rigsdagens Medlemmer for den Slags Funktioner. Der er fra mange Sider talt om det uheldige i at lade Rigsdagens Medlemmer blive Funk-tionærer paa forskellig Maade, og naar der herved tænkes paa lønnet Funktioner, deler jeg denne Opfattelse. Lader man Rigsdagens Medlemmer indtræde i lønnet Stilling, som de vælges til enten af Mi-nisteren eller Tingenes Flertal, vil det mu-ligvis kunne bevirke, at man kommer til at øve Indflydelse paa forskellige Medlem-mers Stilling til visse Sager. Ganske vist kan man gøre gældende, at intet Medlem bør lade sig paavirke af den Slags, og det er ogsaa mit Haab, at de fleste af Rigs-dagens Medlemmer ikke ville lade sig paa-virke med Hensyn til deres Stilling ved Udsigten til en Vinding, hvad enten det nu er en Vinding paa 500 eller 1,000 Kr. Men selv om man med Rette kan sige dette om alle Rigsdagens Medlemmer, er man dog ikke i Stand til at afkræfte de Anker i den Henseende, der kunne blive rettede mod os fra Vælgerbefolkningens Side, og vi vide alle, at der i Be-folkningen er megen Uvillie mod, at der